

Tartalom:

Érted, mit olvasol?.....	1
Első magyar nyelvű könyv	2
Képek az új kertvárosi templom építéséről	2
Jó volt olvasni:	
József Attila: Isten	3
Olvasói levél:	
Te ott voltál?	3
Szentségek:	
Oltáriszentség	4
A lép lovagja	
bucsuszentlászlói legenda	5
Jegyzetlapok	6
Zenei jegyzet: Showtime!	7
Testvérek koncert másodsor Zalaegerszegen	7
Hittanóra: Ismerkedés Isten üzenetével, a Szentírással	8
A hónap szentje:	
Lisieux-i Kis Szent Teréz	8
Isten előtt kicsinynek érezzük magunkat (I. János Pál pápa)	9
Krisztus és Európa.....	9
Krisztus fényét sugározzuk!	
Mindszentys lelkigyakorlat	10
Gyerekeknek	11
Hírek	12
Anyakönyvi hírek	12

Érted, amit olvasol?

Fülöp diakonus kérdezte ezt az etióp királynő tisztviselőjétől, aki Izajás könyvét olvasta (ApCsel 8,30). Ezt lehetne kérdezni azoktól, akik az Ószövetség könyveit szeretnék olvasni. Mi értelme van az Ószövetségnek, amikor kezünkben van Jézus tanítása, amely beteljesítette az Ószövetséget.

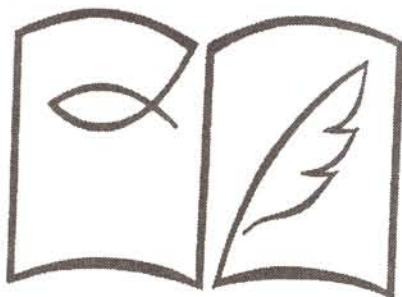
Szent Jeromos, az első elterjedt latin fordítás szerzője

„Az üdvösség rendje, amelyet a szent szerzők előre hirdettek, elmondtak és kifejtettek, az ószövetségi könyvekben van meg Isten igaz szavaképpen. Ezért ezek az isteni sugalmazású könyvek megmaradnak örök értékűeknek“ – tanítja a II. Vatikáni zsinat. (14.p.)

Az Újszövetség nem a régi helyébe jön, csupán tökéletessé teszi, beteljesíti azt. Az Újszövetség nem az üdvösségtörténet, a Messiás-várás, az istenkeresés befejezése, hanem újabb lendületet ad ezeknek.

Az Ószövetség elsősorban üdvtörténet, előkészület Krisztusra. Föltárulnak előttünk az üdvösségtörténet különböző szakaszai. De azt is észreveszi az olvasó, hogy Isten népe az Egyházban folytatja ezt, amikor mindenkinek tudomására hozza Isten üdvözítő szándékát.

Az Ószövetség ezenkívül maradandó örömhír is számunkra. Az Egyház mindig védte az Ószövetség könyveit a különböző eretnekségek ellen. A zsinati irat több maradandó értéket sorol föl az Ószövetség könyveiben: Isten iránti eleven érzék, mélyen vallásos ember, Istenről szóló fenséges tanítások, Isten végtelen szeretete és irgalma az ember iránt, az emberi élet üdvét szolgáló bölcsesség, csodálatos imádsággyűjtemény, elsősorban a zsoltárokból. Az Ószövetség írásai jobban kidomborítják számunkra Krisztus igaz tanítását. A történelem igazi értéke is mélyebb magyarázatot nyerhet az Ószövetség írásainak ismeretében: a nagy aposztáziák, nyomorúságok, háborúk, mind Isten országának kiteljesedését szolgálják.

Folytatás az 1. oldalról

Többször maga az Újszövetség állítja példaként elének az Ószövetség nagy alakjait (Ábrahám, Mózes, Dávid, a próféták, a hős vértanúk), amint ezt a Zsidókhöz írt levélben is látjuk.

Az ószövetségi írások másik érteke, hogy elének tárják Isten nevelőművészetét: megmutatják, hogyan vezette Isten a választott népet Krisztus felé. Az Ószövetség mindvégig titokzatosan jelképezte és jelezte azt az utat, amely Krisztushoz és az Egyházhoz vezetett.

Az Ószövetségi Messiás-várás sem veszítette el értelmét: Krisztus

ugyan eljött titokzatos és elrejtett módon, de újra el fog jönni dicsőségesen a világ végén.

Korunk istenkereső embereinek is segítséget nyújt az Ószövetség. Ki merné azt állítani, hogy valóban megtalálta Istent? Az Ószövetségben elének tárul egy nép lassú küzdelmes útja Isten felé. Így Izrael története mindnyájunk történetévé válik. Az Ószövetség gondolatvilága, nyelve, irodalmi műfajai is mind segítenek, az Újszövetség helyes megismerésében. Az Újszövetség könyveit olyan emberek írták vagy állították össze, akik az Ószövetség gondo-

latvilágában éltek és saját gondolataikat is ennek a kifejezéseivel adták vissza.

Ezért is olvassuk, mert az Ó- és Újszövetség kölcsönösen megvilágítják egymást. Isten úgy rendelte, hogy az Újszövetség benne rejtőzzék az Ószövetségben, az Ószövetség viszont az Újban táruljon fel.

Az Ószövetség könyvei teljes értelmüket az Újszövetségben kapják és mutatják meg, miközben megvilágítják és magyarázzák ezt.

Dr. Gyürki László
körmendi plébános

A Magyarországon nyomtatott első magyar nyelvű könyv

Fordította: *Sylvester János*
Sárvár, 1541,
Nádasdy-Sylvester nyomda,
Joannes Strutius és Abádi Benedek

Nádasdy Tamás -későbbi országbíró és nádor- által létrehozott nyomdában jelent meg az Újszövetség fordítása, mely a magyarországi könyvművészet szempontjából is jelentős: ez az első, fametszetekkel illusztrált könyv. Sylvester tudatosan készült a Biblia magyar fordítására, visszanyúlt az eredeti görög szöveghez, a latin nyelvű kiadásokhoz és a magyar nyelvű részfordításokhoz is. A kötetet a nagyméretű fametszeteken kívül száz kisebb illusztráció és számos iniciálé díszíti. A címlapkeretben Magyarország címere látható, az egyik oldalon Nádasdy Tamás, másikon felesége, Kanizsay Orsolya címerével együtt.

Az új kertvárosi templom építési munkálatai

Jó volt olvasni:

József Attila

Isten

Láttam Uram, a hegyeidet
S olyan kicsike vagyok én.
Szeretnék nagy lenni, hozzád hasonló,
Hogy küszöbödre ülhessek, Uram.
Odatenném a szívemet,
De apró szívem hogy tetszene néked?
Roppant hegyeid dobogásában
Elvész ő gyöngé dadogása
S ágyam alatt hál meg a bánat:
Mért nem tudom hát sokkal szebben?
Mint a hegyek és mint a füvek
Szívükben szép zöld tüzek égnek
Hogy az elfáradt bogarak mind hazatalálnak, ha
Esteledik
S te nyitott tenyérrel, térdig csobogó nyugalomban
Ott állsz az útjuk végén-
Meg nem zavarlak, én Uram,
Elnézel kis virágaink fölött.

A természetesség az, ami mindig is lenyűgözött, amikor ezt a verset olvasom. Mint egy gyermek, úgy csodálkozik rá a költő az Isten teremtette világra, és egyszersmind saját kicsiségére.

A hegyek, a magasság látványa felkelti a vágyat mindannyiunkban, hasonlítani Istenhez, maradandót, valami örök értéket létrehozni. Ezt azonban sosem érheti el az ember, méltatlan a világ alkotójához. Még a legszebb vers is csak "gyöngé dadogás" a természet hatalmas költésze mellett. A költő, a becsvágyó, alkotni kényszerülő ember csak bánatot érezhet, ha lényét összeméri Istennel, és amikor rádöbben, hogy kiszakadt abból a világból, amelyben még a legkisebb lények is otthon vannak. A nyitott tenyérrel várakozó Teremtő mintha mégis rá várna, felcsillan a remény, hogy talán még visszatérhet a harmóniába, a nyugalomba, de ez nem lehetséges. Mit jelenthet az utolsó mondat? Semmiképpen sem Isten kegyellenségét az ember iránt, hiszen Ő ott áll, minden lény útja végén. Inkább csak az emberi törekvések iránt közönyös, amelyek nem közelítenek minket Hozzá.

Kovács Krisztina

Olvasói levél:

Te ott voltál?

Én ott voltam Testvérek koncerten!

És, hogy miért szeretek Testvérek koncertre járni? Szeretem a zenét, amit játszanak. Fiatalos, dinamikus, mégsem vad és durva. Szeretem a dalok szövegét. Mindegyikben ott van a lényeg, mégsem magamutogató és erőszakos. Ha kinyitod a füled, meghallod, ha kinyitod a szíved, megérted. Szeretem a társaságot. Jó olyan fiatalok között lenni, akik hasonlóan gondolkodnak, mint én. Hasonlóan, Istenről, hitről, Egyháztól.

Ezért szeretek Testvérek koncertre járni, ezért mentem el a Zalaegerszegi koncertre is.

Mikor megtudtam, hogy eljönnek hozzánk zenélni, nagyon megörültem. Hát még akkor, mikor Lőrincz Zsuzsa és Mikolás Rita megkértek, hogy segítsek nekik, és legyek a koncerten rendező. Így egy kicsit meg tudtam hálálni, amit a Testvérek zenekar az évek során nekem lelkiemben adott.

Érdekes volt látni, hogy is születik meg egy koncert. Láttam a Zsuzsi s a Rita lázas igyekezetét, ahogy hónapokon keresztül a szponzorokat keresték és szó szerint végigkoldulták a várost. Tapasztaltam, hogy mennyire a szívükön viselik a zenekar sorsát és milyen örömmel készültek a közönség meglepetésére is. (Emlékeztek még a jégkrémre?) A két lányt csak futva lehetett látni a koncert előtti hetekben. Az sem volt ritka, hogy a fülükön mobillal szaladtak szponzortól szponzorig.

Nehéz egy 14 tagú zenekar „igényeinek“ eleget tenni. Megfelelő méretű színpad, sátor az eső ellen, hangosítás, fények, plakátok, szórólapok, meghívók stb. Annyi felé kellett figyelniük, hogy nem is tudom látták-e, hallották-e a koncertet?

Azt hiszem fáradozásuk, meghozta a gyümölcsét. A koncerten mindenkit vidámnak és boldognak láttam, zenészeket és nézőket egyaránt. Én is boldog voltam, hisz az én picit segítségemmel is hozzájárulhattam sok ember öröméhez. Köszönjük nektek Rita, Zsuzsi, köszönjük nektek Testvérek, köszönjük neked jó Isten!

Egy rajongó

SZENTSÉGEK

OLTÁRISZENTSÉG

Szeptember, október eleje plébániánk életében mindig az elsőáldozások ideje. Idén is közel 150 negyedikes hittanos vette először magához Jézus Szent Testét. Persze ennél az ünnepi alkalomnál sokkalta fontosabb, hogy ez a szentáldozás ne egy egyszeri esemény legyen az ő életükben, hanem rendszeressé váljék, hogy megérezzék, ráérezzenek, az Eucharisztia valóban lelkünk tápláléka, s nélküle „éhen halhatunk“.

Az **Eucharisztia** a görög eukharisztein (hálát adni, megköszönni) szóból származó kifejezés, ami egyfelől a szentmisét jelöli, másfelől pedig az átváltoztatott kenyeret és bort, mely Krisztus teste és vére. Az Eucharisztia az utolsó vacsora megjelenítése (újból jelenné tévése), mely egyszerre hálaadó és áldozati jellegű. A középkor óta **Oltáriszentség**nek nevezték, mivel a Szentséget az oltáron a tabernakulumban (=szentség ház) őrizték. A legősibb történeti beszámoló Szent Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írt első levelében található, ami Kr. u. 55 körül íródott: "Urunk Jézus elárulásának éjszakáján fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: "Vegyétek és egyétek, ez

az én testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre." Ugyanígy vacsora után fogta a kelyhet és így szólt: "Ez a kehely az újszövetség az én véremben. Ezt tegyétek valahányszor isztok belőle, az én emlékezetemre." Valahányszor ugyanis e kenyérből esztek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön." (1Kor11,23-26) Az Eucharisziára, mint a keresztények rituális étkezésére az Egyház kezdetétől fogva igazi "vacsora" keretében került sor, amikor tehát Szent Pál az Úr vacsoráját említi, akkor ő már egy meglévő hagyományhoz kapcsolódik.

A teológia története során mindig súlyos problémát jelentett Krisztus valóságos jelenlétének értelmezése. A katolikus tanítás a transzszubsztanciáció-val fejezi ki azt a titokzatos valóságot, ami végbemeleg az átváltoztatás során. Ekkor a kenyér és a bor külső színe megmarad, ám lényegük (szubsztanciájuk) átváltozik Krisztus testévé és vérévé. A reformáció korában a megosztottság egyik okává vált az Eucharisztia értelmezése (áldozati jelleg, szemben az emlékvacsorával). Az Eucharisziában, a dicséret és hála áldozatában, amelyben Krisztus egyszerre, mint főpap és áldozat van jelen, megjeleníti az új szövetséget, amely az ő halálával és feltámadásával jött létre, megszerelve az emberiség számára Isten bocsánatát. Az Eucharisztia egyúttal a mennyek országa teljességének elővételezése is, és mint étkezés az isteni lakomában részesít, kifejezi egységünket az Egyházban. Mint áldozat és lakoma az Eucharisztia hatékonyan jelzi az önátadást és mások szolgálatát, melyre mi keresztények különösen is hivatottak vagyunk.

A XIII. századtól általánossá vált a szentségi Jézus imádásának gondolata. A reformációt követően

egyre mélyebben beivódott a keresztény nép lelkébe a köztünk maradó Szentség hite. Mára háttérbe szorult a szentségimádás, de már **VI. Pál** pápa 1965-ben, a *Mysterium fidei* kezdetű körlevélben figyelmeztetett ennek veszélyére. A körlevél azt is hangsúlyozza, hogy az Eucharisztia által Krisztus köztünk van, neveli erkölcünket, táplálja erényeinket, vigasztalja a szomorkodókat, erősíti a gyengéket és mindenkit arra serkent, hogy szelíd és alázatos tudjon lenni, hogy őt kövesse.

Szentatyánk, **II. János Pál** pápa idén nagycsütörtökön írta alá 14. tanító körlevelét, melynek latin címe *Ecclesia de Eucharistia* (Az Egyház az Eucharisziáról). Ez a pápa személyes hitvallása mindekelőtt az Eucharisztia és az Egyház összetartozásáról. Ez a misztérium bizonyos értelemben az Egyház legnagyobb kincse. A Szentatya a hagyományos katolikus tanítást adja elő, és nem leplezett célja, hogy az eucharisztikus hit az Egyházban tisztán, torzítás nélkül éljen és éltesen. Hiszen az Eucharisztia az Egyház életének középpontja és csúcspontja.

Az Eucharisziával kapcsolatban számos gyakorlati kérdés is felmerül, ezek közül csak hármat

említenék: a kézbeáldozást, a szentségi bűjtöt, és a szentáldozás gyakoriságát. 1969-ben Róma engedélyezte a kézbe áldoztatás lehetőségét, ezt követte a Magyar Katolikus Püspöki Kar engedélye 1986. szeptemberétől. Tudnunk kell azonban, hogy történetileg igazolható, hisz az első évszázadokban általános volt ez a gyakorlat, és egészen a IX. századig nem volt szokásban a nyelvre történő áldozás. A kézbe áldoztatás megszűnését az Oltáriszentség tiszteltének kora középkori megerősödése hozta magával. A hívők méltatlanságukat hangsúlyozván gondolni sem mertek arra, hogy az Eucharisziát kézzel érintsék, és egyre ritkábban is áldoztak. A kéz-

be áldoztatás legrészletesebb leírása Jeruzsálemi Szent Cirill katekizisében található: "Amikor odajárulsz, ne kinyitott tenyérrel és szétfeszített ujjakkal jöjj, hanem bal tenyered legyen jobb tenyered trónja, így fogadd az eljövendő királyt, és tenyered hajlatába fogadd Krisztus testét, rámondva az áment." A kézbe áldoztatás újbóli engedélyezése tehát nem számít újdonságnak. Az viszont igen, hogy a szentáldozás előtti szentségi bűjt már csak egy óra tartamú, nem úgy, mint régen, amikor már éjfélről nem volt szabad ennie annak, aki áldozásra készült. Természetesen a betegek, idősek, vagy az őket gondozók megáldozhatnak akkor is, ha előzőleg

egy órán belül vettek valami ételt magukhoz. Az Eucharisztia vételének gyakoriságára nézve az általános elv az, hogy szentáldozáshoz a krisztushívő gyakran sőt naponta, de napjában csak egyszer járuljon. Egy napon belül másodszer is lehet áldozni, de csak olyan szentmise keretében, melyen az illető teljesen részt vett.

Az ókeresztény tradícióban a Miatyánkban szereplő "mindennapi kenyérünket" az Eucharisziára is vonatkoztatták. Aquinói Szent Tamás írja: "Az Eucharisztia lelki táplálék, ezért ahogyan minden nap táplálkozunk a testi eledellel, úgy dicséretes, ha minden nap táplálkozunk ezzel a szentséggel is."

A lóp lovagja

Újabb legenda Bucsuszentlászlóról

A peleskei (Pölöske) vár kapitányát, Eördög Balázst nevezték így, de nem azért, mert lovagi erényekkel büszkélkedhetett. Igazi rablólovag volt ő, csupán daliás természetével, fegyverforgatásban való jártasságával vívta ki ezt a címet. 1443 tavaszát írták, mikor Szent László templomának kirablására készült. Úgy hírlett ugyanis, hogy azok az emberek, akik hajdan még a tatár elől menekültek a mocsaraktól övezett szigetre, ott hagyták értékeik jó részét, hálából megmenekülésükért. Egy Kanizsa várbeli úrnő pedig igazgyöngy nyakékét adományozta a templomnak, amikor imái meghallgatást nyertek, és felgyógyult. Emberei azonban ezúttal nem támogatják a kapitány tervét. Visszaemlékeznek, hogy amikor két éve kirabolták a csatári bencés apátságot, az ősz apát megfenyegette őket: "Az Isten büntetése, meglássátok, mindenhol elér benneteket, mert betörtetek az Úr szent hajlékába." Azóta a tizenkettőből, akik ott voltak, már csak négyen élnek. Úgy érzik fogott az átok.

Eördög Balázs így egyedül vág neki, csónakja alkonyatkor köt ki a szigeten. Leüti a templom kapujáról a lakatot, és belép. Rögtön magára vonja figyelmét a Szűzanya szobrán az igazgyöngy nyakék. Fellép az oltárra, de karjába metsző fájdalom hasít, mintha tüzes vasgyűrűk szorítanák keze szárát. Elsötétül előtte minden, az oltár angyalai félelmetes táncot lejtének, és ő kábultan rogy a földre. Reggel a kápolna öre, az öreg remete talál rá, az oltárra borulva zokog.

Aznap hiába várták Eördög Balázst Peleske várában. Egyesek azt rebesgették, a feneketlen lóp nyelte el. A vitézek az apát átkát látták beteljesedni. De a király napi búcsún egy új remete beszélt a zarándokoknak Máriáról a bűnösök menedékéről. Jobb karja bénán csüngött alá bő kámzsája ujjában. Voltak, akik felismerni vélték a megroppant, sápadt remetében az egykori várkapitányt.

A bucsuszentlászlói kegykápolna

Szöveg: Szalai Attila

Fotó: Szalai Tamás

Jegyzetlapok

Már javában tart a 2003–2004-es tanév, amikor ez az írás olvasható lesz. Az órarendek, tankönyvek és egyéb hasznos és értékes kiadványok használatban, szellemi tartalékok készenlétben. Körülbelül harminc élénk és kritikus tekintetű ifjú üldögél szemben velem. Már megint. Mintha várnának valamit. Annyira megértem őket. Azt a szövegládát is ott a fal mellett, aki hátrafelé fordulva talán épp a szófordulataimat utánozza. Rászólok, és eszembe jut saját diákkorom, és villámgyorsan megbocsátok, de nem felejték. Kérdőzőnnel árasztom el őket, hogy beinduljon az agyuk gépezete, és írásbeli házit adok, pedig előre sejtethető, hogy ez komoly megrázkódtatást okoz, és azon csodálkozom majd, hogy csak egy legénynek van kéznél szakvéleménye arról, hogy semmi szín alatt nem felelhet írásban. Ehhez tartom is magam, hiába könyörög, hogy írhasson... Ki tudja, miért szaporodnak az igazolások, és mikor kell egy tanárnak szakvéleményt kérnie, hol a határ? Felmentünk vagy kizárunk ezzel?

Amikor írni kezdtem a Jegyzetlapokat, általánosítottam, mert amit tapasztaltam mint tanár, kortűnet, és nem csak egyes intézményekben tapasztalható. Csak az arányok mások, az irányok nem. Ami felé haladunk, némelyik iskola gyorsabban, a másik kevésbé, a szakadék, és mintha mint – egy rossz autóban – hiába taposnánk a fékre. Nem az a baj, hogy a gyerekek kritikusak, elevenek, mi is azok voltunk. Be kell ezt is vállalni. A hozzájuk való viszony változott meg. Álhumánus ez, mert nem törődünk velük, az igazi érdekeikkel, amikor mindentől meg akarjuk kímélni őket. A kudarcától, a stressztől, a terheléstől, a kötöttségektől.

Mutogathatunk egymásra, tanárok és szülők, de úgy csak siettetjük, ami elkerülhetetlennek látszik. A kudarcot, ami nem is mindig csak a munkában, hanem minden másban is megjelenik, ha nem vagyunk elég sokoldalúak, hogy kiutat találjunk belőle. (Milyen jó példa erre Odüsszeusz leleményessége, aki még a tenger istenének akarata ellenére is haza tudott jutni, mert sosem adta fel.) Mire nevelünk mind, ha nem erre? Hiszen minden iskolai megmértetés csak rózsaszín árnyképe annak a sok akadálnak, ami vár egy emberre az életben. Nem olyan megrázó egy megérdemelten kapott rossz jegy, mint ha később derül ki, kevés a tudás valamihez. Mégis...

Mennyivel egyszerűbb azt mondani, hogy a tanár alkalmatlan, mint azt, hogy a tanuló nem hajlandó küszködni a jobb eredményért. Motiválni kell a gyerkőcöt? Lassan már cirkuszi mutatványokat kell bevetni, hogy egy percig nyugodtan üljön. Inger, szenzáció kell minden pillanatban, de kíváncsi vagyok arra a kollégára, aki 45 percen át képes fenntartani a csökkenő gyereklétszám mellett mégis egyre növekvő osztálylétszám lankadatlan figyelmét. (Ellentmondás nincs, mert kevesebb osztály indul nagyobb létszámokkal.) A kritizálóknak igaza van, az iskola nem elég hatékony manapság. Idejétmúlt intézmény, mert arra az ósdi elképzelésre épít, hogy erőfeszítés nélkül nincs eredmény. Bebizonyosodni látszik ennek ellenkezője, így az iskola lassan hitelét veszti, a tanórák pedig mutatvánnyá degradálódnak. A tanár kortesbeszédre kényszerül tantárgya népszerűsítése céljából. Léteznek még hatékony trükkök, például ha fejből idéz az ember egy

verset, vagy háromjegyű számokat ad össze gép nélkül. De ez csak szellemi zsonglőrködés, amivel néhány percre elismerést váltunk ki, esetleg még dicsekvés tárgyává is válhatunk. Ilyen "magasságokba" azonban nem vágnak utánunk jönni a tanulás gondolatától is szédülő diákok.

A gyerek kérdez: Mért kell magyart tanulni? Miért kell törit tanulni? Mért tanulunk annyi matekot?

Nem azzal van a baj, hogy kérdez, hanem hogy ezek a kérdések vetődnek fel benne. A szellemi igénytelenség kezd a mérce lenni, mert az általános műveltség haszontalan. De valóban haszontalan? Látható haszna, pénzben mérhető értéke talán csak évek múlva lesz. Vagy soha. De már egy percnyi sikerélmény is megéri. Mert – tesszik, nem tetszik – az ember vágyik a sikerre. Iskolában, a haverjai előtt, de leginkább önmaga előtt. Nem szabad elvenni tőle azt a boldogító érzést, ami az erőfeszítéseket követi. Ezekből leszünk többek, erősebbek.

Néha unalmasak a tanerők, beismerem. Lehet, hogy nem is néha. Ez afféle tanárok; a szüntelen ugyanaz ismétlése, mint egy szakadék áll köztünk és a friss őszi szellőre vágyakozó fiatalság közt. Akaratuk ellenére kell őket formálni. Mintha az anyag kipattanna a művész kezéből, és nem akarna szobor lenni. Felnőtt fejjel azonban át kell gondolni, hogy annyi gond, kudarc és megpróbáltatás után mi hogyan gondolunk vissza az iskoláinkra? Kiknek az emléke tölt el hálával minket? Azokra gondolunk-e szívesebben, akik ránk legyintettek, vagy azokra, akik erőfeszítéseket tettek, hogy tudjunk is valamit? ...

Krisztina tanárnő

ZENEI JEGYZET - *Showtime!*

"Never hope hope again
 Never play for gain
 You just miss your aim
 It's a wily game, play well
 It's a holy game in hell..."

Néha előfordul, hogy a paródia egygyé válik eredetével. Olyan közel ereszkedik a parodizálni kívánt dologhoz, hogy elveszti életét, és belesimul annak rendszerébe: mint egy engedelmes kiskutya.

Valahogy ez a helyzet ezzel a lemezzel is. Egy **After Crying** nevű együttes legújabb albumával, az **After Crying Show**val. Pedig maga az együttes és zenéje figyelemre méltó: megalakulásukkor a színvonalas, ám hallgatható kortárs zene írását és előadását tűzték zászlajukra, amit többé-kevésbé sikerült eddig betartani. Lassú sorban megjelenő lemezeik (melyekkel méltán vívták ki a zeneértő nagyvilág elismerését) és (szó szerint) perifériára szorítottóságuk jól bizonyítja ezt. Mint sok világraszóló magyar, ők sem próféták a saját hazájukban, így 17 éves létezésük alatt eddig semmilyen komoly intézmény nem támogatta őket. S most mintha beleuntak volna. Pedig a 6 év "ínség" után megjelent új stúdióalbum kezdése sokat ígérő: az első darab (New World Coming) változatosságában

akár rockopera-nyitánynak is elmegethetne, az utána következő tétel pedig egy szimfonikus zenekarral előadott velőtrázóan hatásos apokalipszis (Invisible Legion).

Hallunk ezután még fúvósokkal súlyosbított rockot, finom kamaramuzikákat (sajna keveset), de a legfeltűnőbb a – korábbiakhoz képest – megnövekedett mennyiségű elektronikus ketyere prűntyögése a háttérben. Az angol nyelvű szövegek a csapat régi jó szokásához híven mai világunk külsőségeit (internet, Nagy Rendszer, Amerika, menedzserek) piszkálgatják néhány jó ötlettel. Például a 6. számban (Remote Control) egy rappelő reklámost hallunk, amint éppen legújabb cuccát próbálja ránc szólni, s persze meghallgathatjuk a "legújabb" híreket is. Aztán a 7. tétel (Technopolis) egy rendszerinstallálásról (is) szól, majd ennek befejeződésével neki lendül a hátborzongató muzsika.

A tagok szépen bemutatják, hogy ők ismerik ám a zeneirodalmat – többek között Dvorák Újvilág-szimfóniájának mind a négy tételéből, és

Ravel Bolerójából is idéznek (ez utóbbi nem sikerült túl jól), ám ez sem segít: az album összességében korábbi munkáiknál jóval ötletlenebbnek tűnik. Közben túltengnek az elektronikus dobgépek, effektek, szétszalad a zene, de hiányzik az emberközeli, személyes hangvétel.

Haladunk előre, de feloldozás nincsen. Csupán egy gyönyörű darab (Secret Service = Titkos Szolgálat) siratja el az ember benső úttévesztését. Szomorúan, katartikusan. A lemez végén a "Házasodik a tücsök" groteszk felhangzásával azonban nem tudok mit kezdeni.

Az After Crying Show maga is olyan, mint a XXI. század: van benne Minden, de nem áll össze Egésszé. Mindenesetre legalább őszinte: szembenézésre kényszerít minket. Önmagunk és a világ szét-töredezettségével. Azzal a világgal, amely még saját paródiáját is elbíra s bekebelezi.

Egyébként meg: Showtime!

Paksa Balázs

Testvérek koncert másodszer Zalaegerszegen

Augusztus 23-án a Mindszenty iskola udvarán adott koncertet a budapesti Testvérek együttes, a hazai katolikus könnyűzene egyik fő képviselője. Egy egyhetes zenei edzőtáborból érkeztek hozzánk és, így fáradtan is egy hosszú koncerttel örvendeztették meg az egybegyűlteket. Körülbelül 50–100-an vettek részt a rendezvényen. Voltak köztük babák, gyerekek, fiatalok és már régebb óta fiatalok is. Az egyik résztvevőt, Lizát kérdezem a koncertről: – Nagyon jól éreztem magam; jó volt a hangosítás és tetszett a helyük is (=a színpad). A jégkrémnek is nagyon örültem – a szünetben a szervezők mindenkit megajándékoztak eggyel – meg hogy mi, imatáborosok mind az egyen pólóban jöttünk el. Aztán örültem, hogy kaphattam aláírást, és még egy elefántot is a naplomba, meg hogy koncert után beszélgethettünk is az együttes tagjaival.

Köszönet a szponzoroknak a támogatásért. Köszönet és dicséret illeti a főszervezőket, Lőrincz Zsuzsit és Mikolás Ritát, (Marxné Erzsit is a sok segítségért), akik nagyon profi munkát végeztek, és sok testvért megörvendeztettek. Reméljük, jövőre is hallhatjuk a Testvéreket Zalaegerszegen.

Dani

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Ismerkedés Isten üzenetével, a Szentírással

5. osztály

Ebben a tanévben az ószövetségi szentírással ismerkednek hittanórákon a tanulók. Az ószövetségi szentírásból olyan részleteket kell bemutatnunk a gyermekek számára, amelyeknek helyes megértése életkori sajátosságaiknak megfelelnek. Az a tapasztalatunk, hogy ebben az életkorban ismernek már az ószövetségi történetek közül többet is, de általában, mint mesét ismerték meg. Ezért úgy kell ezeket a történeteket bemutatni a gyermekeknek, hogy belőlük Isten egész történelmen végigvonuló szeretetét ismerjék meg. Megértsék, hogy az ószövetségi elbeszélések konkrét eseményeket rögzítenek, belőlük a minden körülmények között szerető Isten üzenetét olvassák. Tehát a legfontosabb, hogy az ószövetségi elbeszélések alapján megérezze a gyermek Isten végtelen aján-

dékozó szeretetét, amelynek csúcsaként megszületett Fiát adta értünk. Ezért arra kell törekednünk, hogy észrevegyék az ószövetségi elbeszélések Újszövetségre mutató jellegét is.

Az ószövetség tanításának az ismereteken kívül nagyon fontos nevelési célja is van. Ugyanis az elsőáldozást követő eukarisztikus nevelésben úgy segíthetjük elmélyíteni az Istennel való szeretetkapcsolatukat, ha érdeklődésüket Isten szeretetére irányítjuk. A tanév során arra törekszünk, tudatosítsuk bennük, hogy miként a bibliai ember élete, az ő életük is Isten kezében van. Segítjük őket abban, hogy mindennapi életükben bizalommal hagyatkozzanak a Mennyei Atya gondviselő jóságára.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Lisieux-i Kis Szent Teréz

"Semmit sem tagadok meg Jézustól!"

Milyen jó volna, ha minden gyermek így gondolkodna, ahogy Kis Szent Teréz már kicsi gyermekként tette. Elhatározta, hogy úgy fogja szeretni Jézust, "ahogyan még soha nem szerették." Elhatározása mellett kitartott és megtett érte mindent, noha rövid életéről kevés külső és nagy esemény árulkodik.

Lisieux-i Kis Szent Teréz azok közé a szentek közé tartozik, akiknek élete nagyon rövid volt, leírni röviden mégsem lehet.

Az életéről szóló történetét el kell olvasni, hogy igazán megismerjük őt!

Amit róla tudni lehet, azt életrajzából tudhatjuk, ami "Egy lélek története" címmel jelent meg.

A családba kilencedik gyermekként érkező Teréz csupán 24 esztendőit élt. Már egész kicsi korától szerzetes rendbe vágyott, szerette volna minél gyorsabban nővérei példáját követni. 15 évesen lépte át a lisieux-i Kármel kapuját, amit soha többé nem hagyott el.

Élete egészen összefonódott Jézussal, testi és lelki keresztsjeit Vele egyesülten hordozta. Mindig azt vallotta: "egyedül csak a szeretet számít" Így halt meg, ajkán ezekkel a szavakkal:

"Én nem bántam meg, hogy odaadtam magam a szeretetnek.

Istenem szeretlek!"

A QUO VADIS ifjúsági közösségből:

Tóth Ildikó

A Cimbal freskók felújítása

Örömmel közöljük, hogy folytatódnak a plébániatemplomban a szentély freskók helyreállítási munkálatai. Ebben a hónapban a szakmai zsűri – a plébánia vezetése és a Göcsei Múzeum munkatársainak érvelése alapján – engedélyezte a teljes körű helyreállítást. Az oltárkép restaurálása átnyúl a következő évre is, amikor a boltozat és az oszlopok helyreállítása is megtörténik. "A Zalaegerszegi Cimbal Freskók Megmentéséért Alapítvány" a személyi jövedelemadó 1 %-áról rendelkező 2002. évi részből 1,5 millió forinthez jutott. Kérjük a testvérek anyagi támogatását, segítségét. Az adományokat az említett kiemelten közhasznú alapítvány számlájára kérjük befizetni. Az alapítványi csekkek a plébániahivatalban és a sekrestyében találhatóak. Előre is köszönjük a támogatásokat!

Gazdasági Munkacsoport

Isten előtt kicsinynek érezzük magunkat

25 éve, 1978. szeptember 29-én hunyt el a mosolygó pápa, I. János Pál

1978. augusztus 26-án a pápaválasztásra összegyűlt bíborosi testület Albino Luciani bíborost választotta pápának. Szokatlan módon, kettős névvel kezdte pápai szolgálatát. Döntését azzal indokolta, hogy *"János pápa méltóztatott felszentelni engem itt, a Szent Péter Bazilikában, Pál pápa nemcsak bíborost csinált belőlem, hanem néhány hónappal ezelőtt a Szent Márk tér átjáróin 20000 ember előtt olyan zavarba hozott, hogy elpirultam, mert stóláját levette és vállamra tette; soha olyan vörös még nem voltam!"*

Wojtyła bíboros (jelenlegi Szentatyánk) e szavakkal jellemezte, hogyan jutott a bíborosi kollégium a velencei pátriárka jelöléséhez: "Isten volt az, aki Luciani bíborost kiválasztotta. Kezdetben, úgymond, homályban tartotta, és ő maga, az előre kiválasztott, megpróbált rejtve maradni. Aztán az Úr feltárta előttünk az ő választottjának arcát és nevét."

Közeli ismerősei, munkatársai az alábbi erények "tulajdonosaként", illetve megajándékozottjaként jellemezték őt: udvariasság, szeretetreméltóság, egyszerűség, jókedv, humorérzék, szorgalom, szerénység, bölcsesség, derűlátás, alázat, együttérzés.

(Mondin)

Címerében a három csillag a három isteni erényt, a hitet, a reményt és a szeretet jelenti. E három erénynek szentelte három szerdai pápai kihallgatási katekizését is: "Íme, mi a **hit**: az Istenben való megnyugvás, de a saját életünk alakításával. A **remény**: az Isten felgyújtja bennem a bizalmat, ezért nem érzem magam sem egyedül, sem haszontalannak, sem elhagyottnak, hanem bele vagyok foglalva a megváltás történetébe, mely egy napon a Paradicsomba torkollik. A **szeretet** nem más, mint a szív Isten felé utazása." Hiba! A könnyjelző nem létezik.

Pápasága 33 napig tartott. A világ megdöbbsent, de az Istenben bízó ember nem vesztette el a reményt. A mosoly, az alázat pápája a bizonyára a mennyei Atya országában imádkozik a zarándok Egyházért.

Confalioniéri bíboros az október 4-i temetésén így szólt róla: "Alig volt időnk az új pápát látni. Mégis egy hónap elegendő volt számára, hogy meghódítsa a szíveket, és nekünk, hogy erősen megszeressük. Úgy ment el, mint az üstökös, amely váratlanul kigyullad az égen és utána eltűnik, ámulatban és elképedten hagyva minket. János Pál pápasága atya és gyermeke között folytatott szeretet-párbeszéd volt."

Imre atya

I. János Pál címere

I. János Pál sírja a római Szent Péter Bazilikában

Krisztus és Európa

"Olyan Európában élünk, ahol az ateizmus és a szkepticizmus kísértése egyre erősebb. Ebben fájdalmas erkölcsi bizonytalansággal párosul a család széthullása, a hagyományok és szokások eltorzulása, a gondolko-dásmódok és mozgalmak veszélyes összeütközése. A civilizáció válsága és a Nyugat hanyatlása csak Krisztus és az Evangélium szükségét és időszerűségét jelzik. (...) Európának szüksége van Krisztusra! Szükség van arra, hogy kapcsolatba lépjünk vele, hogy meghallgassuk tanítását, átvegyük szeretetét, életét, bocsánatát, örökké va-ló bizonyosságát! Meg kell értenünk, hogy az Egyház, melyet Ő alapított, csak azzal törődik, hogy átadja és szavatolja a Krisztus által felfedezett igazságot, hogy a megváltás eszközeit gyakorolja, vagyis a szentségeket és az imát, melyek ma is élők és fontosak."

II. János Pál pápa

"Krisztus fényét sugározzuk tovább!"

Dr. Márfi Gyula lelkigyakorlata a "mindszetys" tanároknak

A tanévkezdés előtt már hagyományra vált nálunk, hogy nemcsak szakmailag készülünk az új tanévre, hanem lelkiekben is megerősödve fogadjuk tanítványainkat szeptembertől katolikus iskolánkban. Bár a város önkormányzati iskoláiban is lehetőségük van a szülőknek beírni gyermekeiket a heti egy-két órában tartandó hittanra, de mi fontosnak tartjuk, hogy szeretet-közösségünk a katolikus szellemiséget a többi tanórán, illetve szabadidős tevékenységeknél is átsugározza tanítványainkra!

Ezúttal Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek atya segített bennünket a felkészüléshez. Bevezetőjében felhívta figyelmünket az igazi hivatástudat fontosságára, ami napjainkban még inkább hangsúlyos helyet foglal el nemcsak a pedagógusok, hanem az orvostársadalom palettáján is, hogy szívvel-lélekkel, örömmel, szeretettel végezzük munkánkat legjobb tudásunk szerint, akár anyagi ellenszolgáltatás nélkül is!

Hallhattunk az "értékrend" megfordulásáról is, ami nemcsak a magyar, hanem az európai országoknál is jellemző napjainkban: a helyes sorrend:

1. ISTEN
2. FELEBARÁT
3. ÉN
4. EGYÉB DOLGOK (pl. lakás, kocsis, luxusutazás,...)

Ha Istent "eltöröljük", akkor:

1. PÉNZ
2. ÉN
3. FELEBARÁT

Régen az emberek többsége a pénzt nem célnak tekintette, hanem eszköznek. Ma sajnos már nem így van: bizonyos barátságok ápolásánál is a cél a pénz, az emberi kapcsolatainkból is elsősorban hasznot akarunk húzni – mondja az Érsek – érdekbártságok, érdekkapcsolatok, ... tehát a barátság is csak eszköz, a cél pedig a pénz.

Az ember nyomorúságos, függő viszonyba kerül a pénz által:

- drogok
- Internet túlzott használata
- autók, pénz felhalmozás

- szexmánia.... stb.

Az ember elveszíti a teljes szabadságát! Elsősorban azok, akik túlzásba viszik a liberális elveket.

Minden itt a Földön a világhatalom megszerzésére irányul – az embereket egy modern rabszolgaságba kényszerítik, és még engedelmesebb fogyasztóvá (TV reklámok).

A cégek a dolgozóiknak nem lelkigyakorlatot tartanak, hanem olyan tanfolyamokat, amelyeken megtanulhatják hogyan legyenek minél sikeresebb emberek és boldogabbak sok pénz által?! A "multiknak" céljuk, hogy minél olcsóbb munkaerőhöz jussanak, vagy pl. szcientológiai egyházban rabszolgává degradálják az embereket!

Amint Márfi atya figyelmeztet: "a mai liberális fazonok a szabadelvűséget hirdetik, ne higgyünk nekik! Már a Római Birodalomban megbukott ez a szabadelvűség a kereszténység megjelenésével!"

A kicsit hosszabbra nyúlt, elgondolkodtató és hasznos bevezető után mondandója következő részében a tavasszal boldoggá avatott Batthyány-Strattmann László példaértékű életútjára hívta fel figyelmünket, aki nemcsak csodálatra méltó orvos, hanem nagyszerű pedagógiai érzékkel megáldott sokgyermekes családapa is volt! Házassága után fokozatosan haladt az életszentiség megvalósítása útján. Fiatalkori botlásai ellenére vált szentté, tehát a ma élő ember is bármikor megváltozhat, akár szentté is válhat!!!

Mi is törekedjünk arra, hogy minél jobb szakemberek legyünk! Tudásunk legjavát adjuk át tanítványainknak, de mindez nem elég! Felhívta figyelmünket arra, hogy még fontosabb az, hogy JÓ EMBEREK, JÓ KERESZTÉNYEK legyünk, így is példát mutatva. Felvetette, hogy mit jelent az ateista humanizmus?! Mint mondja: ilyen nincs!

A jóság, a szeretet összefügg az igényességgel. Itt említette a nevelő szentek példáját (Szalézi Szent Ferenc, Bosco Szent János, Fourier

Szent Péter, Boldog Alix Le Cler - utóbbi kettő a Notre Dame Rend alapítói).

Beszélt arról is, hogy igényesek legyünk, de ne idegesek! A gyermekeket ne tekintsük munkadarabnak! Fontos a szülők, diákok feltétlen szeretete, megértése!

A TANÍTÓ KRISZTUS-t próbáljuk meg jelenvalóvá tenni!

Lelkigyakorlatunk második részében fő téma a KEGYELEM volt. Már az nagy kegyelemnek számít, ha Isten minket az Ő gyermekévé avat! Mindenkinek szüksége van olyan speciális kegyelmekre, amelyek a mindennapi munkánkhoz elengedhetetlenül fontosak! Ezeket a speciális kegyelmeket karizmáknak nevezzük. A legfontosabb: a SZERETET KEGYELME! Sajátos kegyelem a karizma: pl. karizmatikus művészek, sportolók... sok emberre tudnak hatni, van "ilyen" karizmájuk.

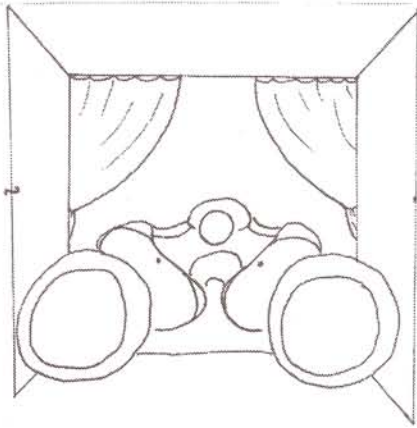
A jó tanításhoz kell a "fül" és a "szív" karizmája, de ugyanígy a "szó" a "hallgatás" karizmája is. Nap mint nap szükségünk van a "tudásátadás" karizmájára. Az EMBER-SÉGET is tovább kell közvetítenünk! Az APOSTOLOK példája állhat előttünk - képesek voltak felnőtt fejjel megváltozni!

Hangsúlyozta: a SZENTLÉLEK erősítsen bennünket, hogy tudjuk, hogy a 2000 éves egyháznak vagyunk tagjai! Mindezt az átélést a Szentlélek adhatja meg nekünk! A prófécia lényege: az ember tud a Szentlélek erejével embereket buzdítani a jóra, figyelmeztetni, szeretettel korholni, ha szükséges vigasztalni is, ha szomorú. KERESZTÉNY PEDAGÓGUSOK akkor vagyunk, ha befogadjuk KRISZTUS FÉNYÉT a lelkünkbe! Ehhez a SZENTLÉLEK munkája tesz alkalmassá bennünket! A Nap-Hold hasonlatával zárta gondolatait: mi is olyanok legyünk, mint a Hold (ami a Naptól kapja a fényét) KRISZTUS FÉNYÉT SUGÁROZZUK TOVÁBB!!!

László Ferenecné Andrea

Szeretnél izgalmas kalandnak része lenni? Szívesen barangolnál képzeletben fantasztikus tájakon? Szomorú vagy, vigasztalásra vágysz? Szeretnél megismerni valakit, aki gyógyulásodban segít? Igaz barátira vágysz, Vagy csak egyszerűen kikapcsolódní szeretnél? akkor olvasd minden nap a SZENTÍRÁS-t, mely a teremtéssel kezdődik:

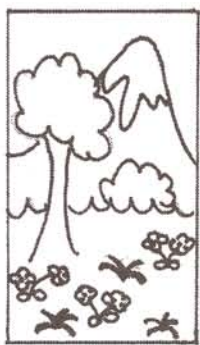
Nézz ki az ablakon! Mit látsz, amit Isten teremtett? Köszönd meg Istennek mindazt, amit teremtett!

Kezdetben csak Isten létezett. senki és semmi más nem volt Rajta kívül. Akkor – kezdetben – Isten megteremtette a világunkat. Isten a Teremtő. A világ először sötét és vizes volt. Aztán Isten azt mondta: – Legyen világosság! Azonnal megjelent a világosság. A világosság jó volt. A világosságot Isten teremtette. Isten a Teremtő. Isten azt mondta: - Legyen ég! Azonnal megjelent az ég. Az ég jó volt. Az eget Isten teremtette. Isten a Teremtő. Isten azt mondta: – Gyűljön össze a víz egy helyre! Válgjon láthatóvá a száraz! Isten a szárazat földnek, a vizet tengernek nevezte el. A föld és a tenger is nó volt. Isten teremtette a földet és a tengert. Isten a Teremtő. Isten azt mondta: – Legyenek növények! Mindenféle növények jöttek létre: gyümölcsfák, füvek és virágok. A növények jók voltak. A növényeket Isten teremtette. Isten a Teremtő. Ezután Isten azt mondta: – Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt és a éjszakát! Isten a napot azért teremtette, hogy nappal világítson. A holdat és a csillagokat pedig

azért teremtette, hogy éjjel világítsanak. Ezek is jók voltak. Isten teremtette a napot, a holdat és a csillagokat. Isten a Teremtő. Isten azt mondta: - Legyenek a vízben halak és más élőlények! Legyenek madarak a levegőben! Ezek is jók voltak. A halakat és a madarakat Isten teremtette. Isten a Teremtő. Isten azt mondta: – Legyenek minden-féle élőlények a szárazföldön! Isten megteremtette a szárazföldi emlősöket. A szárazföldi emlősök is jók voltak. A szárazföldi emlősöket Isten teremtette. Isten a Teremtő. Isten végül azt mondta: – Teremtsünk embert! Az ember viseli majd gondját a világnak. Isten magához hasonlóvá teremtett. Isten a mi Teremtőnk. Isten végignézett mindenben, amit teremtett. Minden nagyon jó volt. Isten befejezte a világ teremtését és megpihent.

Ha a képeket az alattuk lévő betűkkel együtt sorba rendezed, megtudod, hogy nevezzük másképpen a Szentírást!

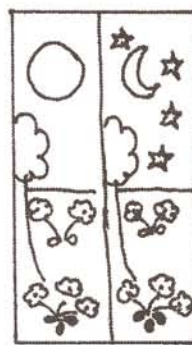
B

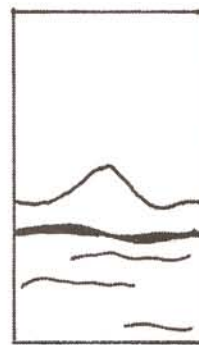
A

B

L

I

I

A családós misén velünk együtt énekelheted ezt a dalt!

1. Ki teremtette ezt a világot, I: az egész világot :!
ki teremtette ezt a világot, Atyánk, Istenünk!
2. Ki teremtette a kéklő tengert, I: a hullámzó tengert :!
ki teremtette a kéklő tengert, Atyánk, Istenünk!
3. Ki teremtette a fényes csillagot, I: ragyogó csillagot :!
ki teremtette a fényes csillagot, Atyánk, Istenünk!
4. Ki teremtette a kis madárkát, I: repülő madárkát :!
ki teremtette a kis madárkát, Atyánk, Istenünk!
5. Ki teremtett meg téged és engem, I: téged, őt és engem :!
ki teremtett meg téged és engem, Atyánk, Istenünk!

A **Gyermekeinkért 2000. Egyesület** mindenkit szeretettel hív és vár a 2003. november 15-én rendezendő

Egyesületi Báljára, melyet a Mindszenty Iskolában rendez. Jegyek a Szent Család Óvodában igényelhetők!

Új lelkipásztori feladatok

2003. augusztus 25-vel a Megyés Püspök Úr ideiglenesen plébániákat bízta meg a gellénházi egyházközség és a hozzá tartozó Lickóvadas község vezetésével. E megbízás még több lelkipásztori feladatot ró plébániánkra. Kérjük a testvérek megértését, hogy a vasárnap fél 12 órai szentmiséken gyakran nem lesz gyónási lehetőség. Akik ezen a szentmisén szeretnék elvégezni gyónásukat, kérjük, más alkalmat szíveskedjenek választani.

A Rózsafüzér Év befejezése

Október a Rózsafüzér hónapja. 2002. októberétől 2003. októberéig terjedő időszakot II. János Pál pápa a Rózsafüzér Évének nyilvánította. Októberben plébániatemplomunkban a Rózsafüzér imádságunk 1/4 6 órakor kezdődik. Bevezetőként a Szentatyának a Rózsafüzérről kiadott apostoli leveléből olvasunk mindennap a rózsafüzér imádság előtt. Így alkalmunk lesz a szívünkbe fogadni Szentatyánk tanítását, rózsafüzér imádságunkkal pedig a Szűz-anyához emeljük lelkünket. Kérjük a testvéreket a rózsafüzér imádság buzgó végzésére.

Szentatyánk, II. János Pál pápa 2003. október 16-án ünnepli megválasztásának 25. évfordulóját. Az ünneplés megemlékezést a Szentatyáról október 19-én, vasárnap tartjuk meg. Imádkozzunk érte.

Stróber László
plébános

Anyakönyvi híreink

Keresztelttek

Pálfi Kristóf, Zsuppán Bence, Czukor Cintia, Halász Anna Júlia, Hajba Nikolett, Király Robina Anita, Csergő Júlia, Léránt Martin, Szak Dorina, Nagy Ben-ce, Bokányi Benita, Rösler Heléna Regina, Horváth Kitti Angéla, Péntek Ciprián, Keresztúri Bianka, Tóth Zsombor Vince, Harmath Enikő Eszter, Márfi Ger-gely, Vizler Anna

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Melles Ferenc - Varga Veronika, Vajda Zoltán - Székelyföldi Adrienn, Balogh Károly - Óvári Andrea, Nemes Roland - Göncz Tímea, Gergely Tibor - Csá-szár Adrienn, Sekk Róbert - Hallek Krisztina, Alexan-der Klein - Horváth Henrietta, Kocsis Kornél . Müller Annamária, Vas István - Farkas Tünde, Péter Zsolt - Frauenhoffer Ágnes, Tüske István Attila - Kurucz Szilvia, Illés Zoltán - Lendvai Emese, Komondi Attila Szabolcs - Szentgróti Barbara, Szabó Péter Zoltán - Borsos Éva

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Décsy László (1935), Németh Ferenc (1916), Horváth Gyula (1933), Pálfi Béláné sz.: Németh Edit (1931), Kovács Károlyné sz.: Farkas Julianna (1924), Tóth Ferencné sz.: Havasi Irén (1914), Sipos Péter (1936), Szentgyörgyvölgyi Károly (1958), Horváth Imre (1922), Pap Lászlóné sz.: Ádám Mária (1926), Hellenbart József (1912), Nagy Sándorné sz.: Both Éva (19379, Horváth Kálmán (1917), Varga Csaba Imre (1951), Szabó Sándorné sz.: Dankó Margit (1934), Rédei István Antal (1918), Süle Árpád (1931), Spindel Rozália (1921)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. Tel.: 92/312-157

Szedés: „ $\text{\textcircled{1}}$ -ségben az erő“

Nyomás:

Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Bánya u. 2. Telefon: 92/316-863